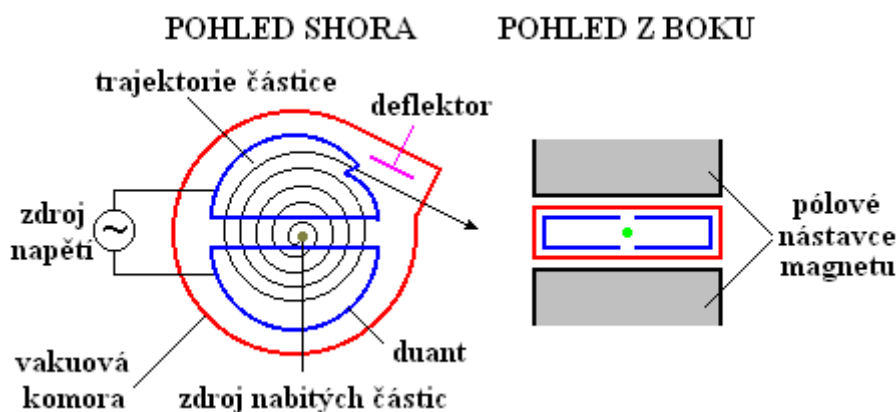

Cyklotron

V **cyklotronu**, který zkonstruoval roku 1937 americký fyzik Ernest Orlando Lawrence (1901 - 1958), se **částice** pohybují uvnitř dvou polokruhových komor (**duantů**) ve tvaru písmene *D*. Tyto komory, které jsou vyrobené z materiálu nepatřící mezi feromagnetické materiály (např. měděné plechy), jsou otevřené na své rovné straně a jsou umístěné mezi pólovými nástavci obrovského magnetu. K duantům je přiloženo střídavé **elektrické napětí**. Vstoupí-li nabitá částice v blízkosti středu cyklotronu do elektrického **pole** mezi duanty, je urychlena v prostoru mezi nimi a získá tak **rychlost**, se kterou vstupuje kolmo k magnetickým indukčním čarám vnějšího **magnetického pole** do jednoho z duantů. Při přechodu z jednoho duantu do druhého se částice znovu urychlí a zvětší se poloměr její **trajektorie** (viz obr. 174). Urychlení částice je způsobeno změnou polarity elektrického pole mezi duanty v okamžiku, kdy částice z jednoho z nich vystoupí. Tento proces se periodicky opakuje, a proto roste **velikost rychlosti pohybu** částice i poloměr její trajektorie v prostoru duantů; mimo ně se pohybuje po úsečce. Je-li poloměr trajektorie částice roven poloměru cyklotronu, opouští částice s velkou **kinetickou energií** cyklotron.

S rostoucí velikostí rychlosti částice roste také poloměr její trajektorie (a tedy i **dráha** ураžená v duantu). Doba pohybu částice uvnitř duantu je tedy pokaždé stejná. To je základní výhoda konstrukce cyklotronu: zdroj střídavého elektrického pole v prostoru mezi duanty tak má konstantní **frekvenci**, kterou není třeba měnit v závislosti na urychlení částic.

Dosáhne-li však částice relativistické velikosti rychlosti, poroste její **relativistická hmotnost** a prodlouží se doba oběhu.

Obr. 174

S rostoucí relativistickou hmotností se zmenšuje **cyklotronová úhlová frekvence**, což znamená, že se zvětšuje **perioda** oběhu částice. Růst relativistické hmotnosti částice s rostoucí velikostí její rychlosti vyplývá z teorie relativity.

Deflektor umožňuje vyvedení urychlených částic z komory.

S rostoucí dobou oběhu částice magnetickým polem již není možné částici urychlovat **střídavým napětím** s konstantní frekvencí. Je nutné urychlovací frekvenci přizpůsobovat době oběhu částic, tj. použít zdroj střídavého napětí měnitelné frekvence. Takto modifikovaný cyklotron se nazývá **fázotron (synchrocyklotron)**.

V cyklotronu lze částice (**protony**) urychlit na **energie** řádově 25 MeV.

